

Godset, rettest posteres paa Statsgjældens Conto, idet Beløbet optoges som en Tilgang paa Statsgjælden uden Vederlag, der i samme Aar igjen udgik ved contant Betaling, og at en saadan Fremgangsmaade ogsaa er bleven brugt i andre lignende Tilfælde.

Statsrevisoratet, der, som meldt, Intet har havt mod Sagens Realitet at bemærke, har imidlertid, under disse Omstændigheder, maattet vedblive sin Formening om, at den brugte Fremgangsmaade maatte have Rigsdagens Samtykke.

Heri maa Udvalget være enigt med Statsrevisoratet, og det indstiller saaledes i Henhold til det Foranførte, at det beslattes:

ad 4.

I Forslaget til Finantslov 1850—51, Udgiftsbilag XII om „Statsgjældens Forrentning og Afbetaling,“ var det S. 13 bemærket, „at der ved Calculen over den opsigelige indenlandfse Gjæld ikke var taget Hensyn til de Forandringer, som dermed kunde foregaae i Finantsaaret ved Ind- og Udbetalinger, da det antoges, at disse omtrentlig vilde balancere.“ Det viste sig imidlertid, at der i Aarets Løb blev indbetalt paa den svævende Statsgjælds Conto omtrent 618,500 Rbd. mere, end der af samme blev forlangt udbetalt.

Med Hensyn til den samlede indenlandfse Statsgjæld stillede Forholdet sig efter dette, saavidt Udvalget kan skjønne, ganske simpelt saaledes, at denne Statsgjæld derved var bleven forøget med det ovenansførte Beløb udover hvad der ved Finantsloven var forudsat. Den Deel af denne Statsgjæld, der kaldes den svævende Gjæld, havde nemlig, sammenlignet med Status ved Finantsaarets Begyndelse, modtaget dette Tillæg, medens naturligviis ogsaa Activerne og Kassebeholdningen havde erholdt en tilsvarende Forøgelse.

I Statsregnskabet er imidlertid det omhandlede Overskud af Indbetalingerne til, over Udbetalingerne af, den svævende Statsgjæld posteret paa en anden Maade. Dette Overskud er nemlig deri fraregnet det Beløb, som er afbetalt paa Statsgjælden, og denne Afbetaling altsaa beregnet til et mindre Beløb, end den i

Revisionsantegningen bortfalder.